

USTAWA

z dnia

o Polskim Instytucie Żywności

Art. 1. 1. Ustawa określa organizację i zadania Polskiego Instytutu Żywności.

2. Tworzy się Polski Instytut Żywności, zwany dalej „Instytutem”.

3. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Prezes Rady Ministrów.

4. Instytut posiada osobowość prawną.

5. Siedzibą Instytutu są Puławy.

Art. 2. Instytut przejmuje zadania i kompetencje:

1) Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej;

2) Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin;

3) Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa;

4) Morskiego Instytutu Rybackiego;

5) Państwowego Instytutu Weterynaryjnego;

6) Instytutu Żywności i Żywienia;

7) Instytutu Ochrony Roślin;

8) Instytutu Zootechniki;

9) Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych;

10) Instytutu Ogrodnictwa.

Art. 3. 1. Instytut zapewnia doradztwo naukowe oraz wsparcie naukowo-techniczne na rzecz organów administracji publicznej w zakresie prawodawstwa i polityki państwa, w dziedzinach, które wywierają wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz oraz ochronę interesu konsumenta związanego z nadzorowanymi przedmiotami.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, Instytut realizuje w szczególności poprzez:

1) gromadzenie i analizę danych umożliwiających przygotowanie charakterystyk i monitorowanie zagrożeń, które wywierają bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz;

2) doradztwo naukowe i wsparcie naukowo - techniczne w zakresie żywienia dla organów administracji publicznej;

3) sporządzanie opinii naukowych o produktach innych niż żywność i pasze, mających związek z organizmami modyfikowanymi genetycznie, w rozumieniu dyrektywy 2001/18/WE;

4) sporządzanie odpłatnych opinii naukowych na wnioski zainteresowanych podmiotów.

3. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb sporządzania odpłatnych opinii naukowych, o których mowa w ust. 2 pkt 4, mając na uwadze nakład pracy konieczny do sporządzenia opinii, czas konieczny do sporządzenia opinii oraz niezbędne koszty związane ze sporządzeniem opinii.

Art. 4. 1. Instytut realizuje zadania z zakresu badania i rejestracji odmian roślin, porejestrowego doświadczalnictwa odmianowego, ochrony prawnej odmian roślin na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. 1512) oraz w ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.).

2. Instytut, realizując zadania, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

1) sporządza i udostępnia:

a) informacje o odmianach wpisanych do rejestru odmian,

b) opisy botaniczne odmian wpisanych do rejestru odmian,

c) listy odmian rolniczych, warzywnych i sadowniczych wpisanych do rejestru odmian,

d) listy opisowe odmian, w których umieszcza się informacje o plonach, cechach jakościowych i użytkowych odmian,

e) informacje o wynikach porejestrowego doświadczalnictwa odmianowego;

2) współpracuje z:

a) zagranicznymi jednostkami odpowiedzialnymi za rejestrację odmian i ochronę prawną odmian,

b) Międzynarodowym Związkiem Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), Komisją Europejską i Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (CPVO);

3) informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie o wszystkich sprawach związanych z rejestracją odmian.

3. Instytut może świadczyć usługi badawcze, doświadczalne, szkoleniowe lub informatyczne w zakresie nasiennictwa.

4. Instytut publikuje co 2 miesiące w wydawanym przez siebie diariuszu informacje o złożonych wnioskach o wpis odmiany do rejestru odmian, o przedłużeniu okresu wpisu w rejestrze odmian i o skreśleniu odmiany z rejestru odmian oraz propozycje nazw odmian, a także inne informacje związane z rejestracją odmian.

5. Instytut corocznie publikuje listy odmian gatunków roślin uprawnych, których odmiany zostały wpisane do rejestru odmian, oraz dane hodowców.

6. W zakresie zootechniki przedmiotem działania Instytutu jest w szczególności:

1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz rolnictwa w zakresie:

a) opracowywania metod i programów genetycznego doskonalenia zwierząt,

b) ochrony zasobów genetycznych i bioróżnorodności zwierząt,

c) oceny wartości hodowlanej i użytkowej zwierząt,

d) genomu i markerów genetycznych zwierząt oraz opracowywania metod potwierdzania pochodzenia i diagnostyki zaburzeń genetycznych u zwierząt,

e) prowadzenia bazy danych dla potrzeb produkcji zwierzęcej,

f) doskonalenia technologii chowu zwierząt,

g) paszoznawstwa, fizjologii i żywienia zwierząt,

h) biotechnologii i fizjologii rozrodu zwierząt,

i) warunków środowiskowych i dobrostanu zwierząt,

j) poprawy jakości surowców pochodzenia zwierzęcego oraz doskonalenia metod ich oceny,

k) ekonomiki zarządzania i organizacji produkcji zwierzęcej;

2) monitorowanie hodowli, warunków utrzymania zwierząt oraz jakości pasz i surowców pochodzenia zwierzęcego oraz genetycznie modyfikowanych organizmów zwierzęcych;

3) prowadzenie referencyjnych, odwoławczych, akredytowanych i notyfikowanych laboratoriów dla potrzeb produkcji zwierzęcej w przypadku spełnienia przez te laboratoria wymagań przewidzianych przepisami prawa;

4) prowadzenie działalności szkoleniowej i wydawniczej;

5) upowszechnianie wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych przez Instytut;

6) opracowywanie analiz i ocen dotyczących stanu i rozwoju nauki w dziedzinie będącej przedmiotem działania Instytutu, a także propozycje w zakresie ich wykorzystywania;

7) współdziałanie z krajowymi i zagranicznymi instytucjami naukowymi.

7. Instytut prowadzi działalność gospodarczą ukierunkowaną na potrzeby kraju i eksportu w zakresie objętym przedmiotem działania.

8. W zakresie weterynarii przedmiotem działalności Instytutu jest w szczególności prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych zmierzających do nowych rozwiązań technicznych i organizacyjnych w zakresie ochrony zdrowia zwierząt i profilaktyki chorób odzwierzęcych, higieny i toksykologii żywności pochodzenia zwierzęcego i środków żywienia zwierząt oraz ochrony środowiska, w tym opracowywanie i wdrażanie, w skali laboratoryjnej, technologii produkcji biopreparatów i zestawów diagnostycznych, a także wykonywanie innych zadań szczególnie ważnych do osiągnięcia celów polityki społeczno-gospodarczej państwa w tej dziedzinie.

9. W zakresie ekonomiki rolnictwa i gospodarki żywnościowej przedmiotem działalności Instytutu jest prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, ich wdrażanie i przystosowywanie do potrzeb praktyki w zakresie ekonomiki i zarządzania dla potrzeb obszarów wiejskich, rolnictwa, przemysłu spożywczego i polityki społeczno-gospodarczej.

10. W zakresie hodowli i aklimatyzacji roślin przedmiotem działalności instytutu są badania w zakresie:

- 1) genetycznych podstaw hodowli roślin uprawnych,
- 2) zastosowania metod biotechnologii w hodowli roślin uprawnych,
- 3) fizjologiczno-biochemicznych uwarunkowań wysokiej produktywności roślin uprawnych,

- 4) agrotechniki nasiennej oraz kompleksowej technologii produkcji wybranych gatunków roślin,
 - 5) technologii i techniki przechowalnictwa oraz zachowania jakości ziemniaków w czasie przechowywania, nasiennictwa i nasionoznawstwa roślin uprawnych,
 - 6) nasiennictwa i nasionoznawstwa roślin uprawnych.
 - 7) monitorowania i opiniowania zakresu produkcji i importu transgenicznych odmian roślin uprawnych (GMO).
 - 8) monitorowania dla potrzeb hodowli odpornościowej występowania w kraju gospodarczo ważnych patotypów, ras patogenów i szkodników rolniczych roślin uprawnych, w tym patogenów kwarantannowych - głównie patogenów ziemniaka.
 - 9) gromadzenia i utrzymywania w stanie żywym zasobów genowych roślin użytkowych i ich patogenów.
 - 10) ulepszania roślin dla zrównoważonych AgroEkoSystemów, wysokiej jakości żywności i produkcji roślinnej na cele nieżywnościowe (program wieloletni).
11. W zakresie uprawy, nawożenia i gleboznawstwa przedmiotem działania Instytutu jest w szczególności:
- 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie:
 - a) opracowywania i doskonalenia technologii produkcji roślin na gruntach ornych, z uwzględnieniem uwarunkowań ekologicznych i ekonomicznych technologii produkcji,
 - b) hodowli chmielu i tytoniu,
 - c) systemów produkcji rolniczej,
 - d) ekologii i zwalczania chwastów,
 - e) biologii plonowania i jakości produktów roślinnych,
 - f) systemów nawożenia i uprawy roli,
 - g) biologicznych metod podnoszenia żyzności gleby,
 - h) agrometeorologii i klimatycznej rejonizacji produkcji roślinnej,

- i) gleboznawstwa i waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- j) oceny przyczyn i stopnia degradacji gleb, zanieczyszczenia gleb oraz opracowania zasad ich ochrony i rekultywacji,
- k) baz danych i informacji o rolniczej przestrzeni produkcyjnej kraju,
- l) organizacyjno-ekonomicznych uwarunkowań produkcji roślinnej,
- m) regionalizacji produkcji rolniczej;

2) upowszechnianie wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

12. W zakresie rybołówstwa przedmiotem działalności Instytutu jest w szczególności prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych obejmujących w szczególności dziedziny stwarzające naukowe podstawy zarządzania rybołówstwem morskim: oceanografię, rybactwo, biologię, ekologię, technologię przetwórstwa, chemię żywności i środowiska, bezpieczeństwo żywności, techniki połowów i ekonomikę.

13. W zakresie żywności i żywienia przedmiotem działalności Instytutu jest w szczególności prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych i wdrożeniowych na rzecz ochrony zdrowia w zakresie żywności, Żywienia i stanu odżywienia człowieka, aktywności fizycznej oraz edukacji żywieniowej społeczeństwa, mających na celu zmniejszanie zachorowalności na choroby żywieniowo zależne i zmniejszenie kosztów ich leczenia oraz udzielanie świadczeń zdrowotnych w tym zakresie.

14. W zakresie ochrony roślin przedmiotem działalności Instytutu jest w szczególności:

1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie:

- a) biologii, ekologii i szkodliwości agrofagów dla roślin uprawnych i płodów rolnych wraz z doskonaleniem metod prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych,
- b) sygnalizacji i oceny szkodliwości agrofagów roślin uprawnych,
- c) odporności roślin na agrofagi oraz agrofagów na środki ochrony roślin,
- d) opracowywania metod diagnostycznych oraz sposobów zapobiegania rozprzestrzenianiu się i zwalczania organizmów kwarantannowych i inwazyjnych,
- e) bioróżnorodności mikroorganizmów chorobotwórczych roślin uprawnych,

- f) tworzenia programów i metodyk ochrony roślin (w szczególności programów i metodyk integrowanej ochrony roślin),
- g) prowadzenia badań w zakresie techniki ochrony roślin,
- h) opracowywania metod szacowania strat w plonach roślin uprawnych powodowanych przez agrofagi oraz oceny efektów ekonomicznych różnych systemów ochrony roślin,
- i) prowadzenia prac z dziedziny fizykochemii i analityki środków ochrony roślin,
- j) opracowywania i doskonalenia metod analizy substancji aktywnych i form użytkowych środków ochrony roślin,
- k) pestycydowych skażeń i zagrożeń środowiskowych oraz sposobów ich likwidacji,
- l) opracowywania i doskonalenia metod analitycznych dla celów oznaczania pozostałości środków ochrony roślin w produktach pochodzenia roślinnego, w glebie, wodzie, paszach i ich komponentach,
- m) oceny pozostałości środków ochrony roślin w wodzie i glebie,
- n) prowadzenia badań i analiz związanych z bezpieczeństwem i jakością żywności,
- o) prognozowania i oceny skutków zmian w przepisach prawnych związanych z dopuszczeniem środków ochrony roślin do obrotu i stosowania,
- p) oceny skuteczności działania i fitotoksyczności środków ochrony roślin przed ich dopuszczeniem do obrotu i stosowania,
- q) oceny skutków chemizacji rolnictwa i jej wpływu na agrocenozy,
- r) opracowywania metod badania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin,
- s) oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin,
- t) kwalifikowania oraz prowadzenia wykazu środków ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym,
- u) opracowywania i wprowadzania innowacyjnych rozwiązań w ochronie roślin,
- w) prowadzenia prac oraz badań naukowych w dziedzinie innych nauk przyrodniczych i technicznych związanych z ochroną roślin;

- 2) przystosowywanie badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
- 3) wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

15. W zakresie ogrodnictwa przedmiotem działalności Instytutu jest w szczególności prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, ich wdrażanie i przystosowanie do potrzeb praktyki w obszarze sadownictwa, warzywnictwa, roślin ozdobnych, pszczelarstwa.

16. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi szczegółowo zadania Instytutu.

Art. 5. Instytut działa na podstawie niniejszej ustawy i statutu.

Art. 6. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku i nazwą Instytutu w otoku.

Art. 7. Strukturę organizacyjną Instytutu określa regulamin organizacyjny określony przez Dyrektora Instytutu po zasięgnięciu opinii Rady Naukowej.

Art. 8. Organami Instytutu są:

- 1) Dyrektor Polskiego Instytutu Żywności, zwany dalej „Dyrektorem Instytutu”,
- 2) Rada Naukowa Instytutu, zwana dalej „Radą Naukową”.

Art. 9. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje Dyrektora Instytutu na okres 5 lat. Kandydata na Dyrektora Instytutu przedstawia komisja konkursowa powołana i pracująca w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. Na wniosek Dyrektora Instytutu Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje maksymalnie trzech zastępców Dyrektora Instytutu.

3. Stanowisko Dyrektora Instytutu i jego zastępcy może zajmować osoba, która:

- 1) posiada co najmniej stopień naukowy doktora;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;

6) posiada znajomość języka angielskiego lub niemieckiego lub francuskiego w stopniu umożliwiającym swobodne komunikowanie się w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania konkursu na stanowisko Dyrektora Instytutu oraz sposób udostępniania kandydatom informacji o konkursie i wynikach konkursu, mając na uwadze przejrzystość i rzetelność procedury konkursowej.

Art. 10. 1. Prezes Rady Ministrów odwołuje Dyrektora Instytutu w przypadku:

a) jeżeli przestanie spełniać którykolwiek z warunków określonych w art. 7 ust. 3 pkt 1-4 ;

b) złożenia przez niego rezygnacji;

c) utraty przez niego zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej co najmniej 6 miesięcy.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Rady Naukowej może odwołać Dyrektora Instytutu w przypadku, gdy w związku z wykonywaniem obowiązków dopuścił się rażącego lub uporczywego naruszenia prawa.

3. W przypadku odwołania Dyrektora Instytutu Prezes Rady Ministrów wyznacza spośród jego zastępców osobę pełniącą funkcję kierownika Instytutu na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 11. 1. Dyrektor Instytutu kieruje Instytutem i reprezentuje go na zewnątrz.

2. Do zadań Dyrektora Instytutu należy w szczególności:

1) przygotowywanie propozycji programów pracy Instytutu przy uwzględnieniu informacji uzyskiwanych od podmiotów zobowiązanych do sprawowania nadzoru nad działalnością związaną z pozyskiwaniem i produkcją bezpiecznej żywności;

2) wdrażanie uchwał Rady Instytutu;

3) wykonanie budżetu Instytutu oraz sprawozdawczość finansowa;

4) wykonywanie czynności wynikających ze stosunku pracy wobec pracowników Instytutu;

5) rozwijanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi organami pozostałych państw członkowskich UE, które wykonują podobne zadania, Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz Inspekcją Żywności.

Art. 12. 1. Rada Naukowa jest organem stanowiącym Instytutu w zakresie jego działalności ustawowej i statutowej oraz w sprawach rozwoju kadry naukowej i badawczo-technicznej.

2. Do zadań Rady Naukowej należy podejmowanie uchwał, w szczególności w zakresie:

- 1) uchwalania statutu;
- 2) przeprowadzania konkursu na stanowisko Dyrektora Instytutu;
- 3) występowania z wnioskami do Prezesa Rady Ministrów o powołanie lub odwołanie Dyrektora Instytutu;
- 4) opiniowania kandydatów na stanowiska zastępców dyrektora, sekretarza naukowego oraz kierowników komórek organizacyjnych wskazanych w regulaminie organizacyjnym;
- 5) opiniowania kierunkowych planów tematycznych badań naukowych i prac rozwojowych oraz finansowych Instytutu, a także rocznych sprawozdań Dyrektora Instytutu z wykonania zadań;
- 6) zatwierdzania perspektywicznych kierunków działalności naukowej, rozwojowej i wdrożeniowej;
- 7) opiniowania wniosków w sprawie połączenia, podziału, przekształcenia lub reorganizacji Instytutu oraz stałej współpracy Instytutu z innymi osobami prawnymi;
- 8) opiniowania regulaminu organizacyjnego;
- 9) opiniowania rocznego planu finansowego;
- 10) opiniowania rocznych sprawozdań finansowych;
- 11) opiniowania podziału zysku Instytutu;
- 12) opiniowania kwalifikacji osób na stanowiska pracowników naukowych i badawczo-technicznych oraz dokonywanie okresowej oceny dorobku naukowego i technicznego tych pracowników;

13) opiniowania regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

Art. 13. 1. W skład Rady Naukowej Instytutu wchodzi nie mniej niż dwunastu i nie więcej niż czterdziestu członków. Statut Instytutu określa liczbę członków oraz proporcje udziału osób posiadających stopień naukowy doktora oraz stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy, wchodzących w skład Rady Naukowej i będących pracownikami Instytutu.

2. W skład Rady Naukowej wchodzi Dyrektor Instytutu oraz jego zastępcy.

3. Tryb wyborów do Rady Naukowej reguluje regulamin wyborów ustanowiony przez Dyrektora Instytutu po zasięgnięciu opinii Rady Naukowej.

4. Rada Naukowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

5. Członkowie Rady Naukowej zatrudnieni poza Instytutem są obowiązani do nieujawniania uzyskanych informacji, stanowiących tajemnicę Instytutu w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

6. Statut Instytutu może przewidywać możliwość udziału w posiedzeniach Rady Naukowej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, oraz możliwość głosowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, jeżeli system ten zapewnia zachowanie tajności głosowania.

7. Rada Naukowa wybiera spośród swoich członków w głosowaniu tajnym Przewodniczącego i jego zastępców w liczbie maksymalnie trzech.

8. Funkcja Przewodniczącego Rady Naukowej i jego zastępcy nie może być łączona ze stanowiskiem Dyrektora, jego zastępcy lub głównego księgowego Instytutu.

9. Z tytułu działalności w Radzie Naukowej nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

Art. 14. 1. Rada Instytutu powołuje panele naukowe.

2. Panele naukowe są odpowiedzialne - każdy w swoim zakresie kompetencji, za przedkładanie Instytutowi opinii naukowych i w razie konieczności powinny mieć możliwość organizowania przesłuchań publicznych.

3. Rada Naukowa jest odpowiedzialna za ogólną koordynację niezbędną do zapewnienia spójności proceduralnej opinii naukowych, w szczególności z uwzględnieniem wdrażania procedur roboczych i harmonizowania metod pracy.

4. Podział i organizacja paneli naukowych powinny odpowiadać zadaniom Instytutu, adekwatnej strukturze paneli naukowych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

5. W razie konieczności, a szczególnie w przypadku tematów, które nie są objęte zakresem kompetencji żadnego z paneli, Rada Naukowa powołuje grupy robocze. W takich przypadkach Rada Naukowa przygotowuje opinię naukową w oparciu o ekspertyzy tych grup roboczych.

Art. 15. 1. Działalność Instytutu jest finansowana z budżetu państwa.

2. Dyrektor Instytutu jest dysponentem pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia budżetu państwa.

3. Do gospodarki finansowej Instytutu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o finansach publicznych dotyczące państwowych osób prawnych.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wynagradzania pracowników Instytutu oraz przyznawania innych świadczeń związanych z pracą, mając na uwadze zakres zadań tych pracowników i kwalifikacje niezbędne do ich wykonywania.

Art. 16. Rada Ministrów wyposaża Instytut w środki niezbędne do prowadzenia działalności.

Art. 17. Do czasu powołania Dyrektora Instytutu Prezes Rady Ministrów wyznacza na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy osobę pełniącą funkcję kierownika Instytutu.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie ustawy uchyla się ustawę z dnia 25 listopada 2010 r. o Centralnym Ośrodku Badania Roślin Uprawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 1591).

Art. 19. Do podmiotów wymienionych w art. 2 pkt 1-8 nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U.2010.96.618 z późn. zm.) w tym przepisów dotyczących likwidacji tych jednostek.

Art. 20. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia tryb, zasady i szczegółowe warunki likwidacji podmiotów o których mowa w art. 2 pkt 1-8 w tym:

- 1) komisyjny tryb ustalenia stanu majątkowego i organizacyjno-prawnego instytutu;
- 2) uregulowanie zobowiązań;
- 3) zabezpieczenie roszczeń pracowniczych;
- 4) zagospodarowanie mienia;

- mając na względzie konieczność przejęcia ich zadań i kompetencji przez Instytut.

Art. 21. W ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. 2012 poz. 1512 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowy rejestr prowadzi Instytut Żywności, zwany dalej "Instytutem";

- 2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Wniosek o wpis odmiany do krajowego rejestru składa do dyrektora Instytutu zgłaszający odmianę.”;

- 3) art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wniosek o wpis odmiany do krajowego rejestru oraz kwestionariusz techniczny składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Instytut.”

- 4) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru Instytut przeprowadza badania odrębności, wyrównania i trwałości, zwane dalej "badaniami OWT", zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie metodyk Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin (CPVO) albo wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), a w przypadku ich braku - zgodnie z metodykami badań opracowanymi przez Dyrektora Instytutu.

2. Przed wpisaniem odmiany roślin rolniczych do krajowego rejestru Instytut przeprowadza badania wartości gospodarczej odmiany, zwane dalej "badaniami WGO", zgodnie z metodykami badań opracowanymi przez Dyrektora Instytutu.

3. Metodyki, o których mowa w ust. 1 i 2, Dyrektor Instytutu opracowuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

4. Badania, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeprowadzane przez okres niezbędny do dokonania oceny odmiany w stacjach doświadczalnych oceny odmian.

5. Badanie odmiany, co do której złożono wnioski o wpis do krajowego rejestru, rozpoczyna się w pierwszym sezonie wegetacyjnym następującym po terminie złożenia wniosku.

6. Przed rozpoczęciem badań OWT lub WGO Instytut zawiadamia pisemnie zgłaszającego odmianę o terminie rozpoczęcia badań i przewidywanym terminie ich zakończenia.

7. Zgłaszający odmianę w celu przeprowadzenia badań OWT lub WGO jest obowiązany dostarczyć nieodpłatnie materiał siewny w ilości i terminie wskazanych przez Instytut i na adres wskazany przez ten ośrodek.

8. Jeżeli Instytut nie prowadzi badań, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczących danego gatunku, może:

1) zlecić przeprowadzenie tych badań lub ich części innemu podmiotowi albo

2) uznać wyniki badań OWT wykonanych za granicą, jeżeli są przeprowadzone zgodnie z metodykami albo wytycznymi, o których mowa w ust. 1.”

5) art. 15 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umożliwia Instytutowi przeprowadzanie kontroli obejmującej:

a) dokonanie przeglądu roślinnych materiałów hodowlanych i matecznego materiału siewnego,

b) pobranie próbek kontrolnych materiału siewnego w celu sprawdzenia poprawności zachowania odmiany,

c) sprawdzenie dokumentacji, o której mowa w pkt 1, i bazy hodowlanej posiadanej przez zachowującego odmianę;”;

6) art. 15 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udziela, na wniosek Dyrektora Instytutu, pisemnych wyjaśnień i informacji niezbędnych do przeprowadzenia badań OWT lub WGO.”;

7) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w trakcie badań OWT lub WGO nastąpiła zmiana hodowcy lub zachowującego odmianę, zgłaszający odmianę zawiadamia pisemnie o tej zmianie Instytut, w terminie 30 dni od jej nastąpienia.”

8) art. 15 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli zachowujący odmianę zachowuje odmianę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, Instytut może zwrócić się do odpowiedniego urzędu tego państwa o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli zachowania odmiany.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Dyrektor Instytutu wydaje decyzję w sprawie wpisu odmiany do krajowego rejestru po przeprowadzeniu badań OWT lub WGO.

2. Dyrektor Instytutu odmawia, w drodze decyzji, wpisu odmiany do krajowego rejestru, jeżeli:

- 1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub
- 2) zgłaszający odmianę nie uiścił opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, za badania OWT lub WGO, lub
- 3) zgłaszający odmianę nie dostarczył materiału siewnego do badań zgodnie z art. 14 ust. 7.

3. Dyrektor Instytutu po przeprowadzeniu badań OWT lub WGO i na podstawie ich wyników, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, wydaje postanowienie o zamiarze wpisu lub odmowy wpisu odmiany do krajowego rejestru. Treść rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniu, zamieszcza się na stronie internetowej administrowanej przez Instytut.

4. Od decyzji w sprawie wpisu odmiany do krajowego rejestru zgłaszającemu odmianę przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

5. Zgłaszający odmianę otrzymuje raport końcowy dotyczący badań OWT odmiany wpisanej do krajowego rejestru.

6. Instytut udostępnia odpłatnie jednostce, która zajmuje się urzędową rejestracją odmian lub udzielaniem ochrony prawnej do odmiany w innym państwie, raport końcowy dotyczący badań OWT.

7. Opłaty za udostępnianie raportu końcowego, o którym mowa w ust. 6, stanowią dochód budżetu państwa.”;

10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Jeżeli do wniosku o wpis odmiany do krajowego rejestru została dołączona lista osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 3, Dyrektor Instytutu, w przypadku gdy decyzja o wpisie odmiany do krajowego rejestru stała się ostateczna, na wniosek każdej z tych osób, wydaje zaświadczenie potwierdzające jej udział w wyhodowaniu albo odkryciu i wyprowadzeniu odmiany.”;

11) art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek Dyrektora Instytutu zachowujący odmianę dostarcza nieodpłatnie materiał siewny w ilości i terminie wskazanych przez Instytut i na adres wskazany przez ten ośrodek.”

12) art. 20 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektor Instytutu wydaje decyzję:

- 1) w sprawie przedłużenia okresu wpisu odmiany w krajowym rejestrze, jeżeli odmiana spełnia wymagania określone w ust. 2;
- 2) o odmowie przedłużenia okresu wpisu odmiany w krajowym rejestrze, jeżeli odmiana nie spełnia wymagań określonych w ust. 2.”;

13) art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot, który zamierza być kolejnym zachowującym odmianę, w przypadku odmiany, o której mowa w ust. 1, może złożyć do Dyrektora Instytutu wniosek o wpisanie go do krajowego rejestru jako zachowującego tę odmianę.”;

14) art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Instytut.”;

15) art. 22 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podmiot, o którym mowa w ust. 2:

- 1) dostarcza nieodpłatnie materiał siewny odmiany w ilości i terminie wskazanych przez Instytut i na adres wskazany przez ten ośrodek;
- 2) udziela, na wniosek Dyrektora Instytutu, pisemnych wyjaśnień i informacji o odmianie, niezbędnych do przeprowadzenia badań OWT.”;

16) art. 22 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W przypadku odmian mieszańcowych podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawia Dyrektorowi Instytutu zgodę hodowcy na zachowywanie składników odmiany mieszańcowej.

8. Po przeprowadzeniu badań OWT Dyrektor Instytutu wydaje decyzję w sprawie wpisania zachowującego odmianę do krajowego rejestru jako kolejnego zachowującego daną odmianę.”;

17) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Zachowujący odmianę informuje pisemnie Dyrektora Instytutu o zgłoszeniu, wpisie, przedłużeniu okresu wpisu, skreśleniu albo wycofaniu wniosku o wpis odmiany do odpowiednich rejestrów innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich oraz o zmianach nazwy odmiany, w terminie 60 dni od dnia uzyskania z państw członkowskich informacji o zaistnieniu tych zdarzeń.

2. Jeżeli nastąpiła zmiana zachowującego odmianę, nowy zachowujący odmianę o zmianie tej powiadamia pisemnie Dyrektora Instytutu, w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła ta zmiana, dołączając kopię dokumentu potwierdzającego jej nastąpienie.”;

18) art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Dyrektor Instytutu skreśla odmianę z krajowego rejestru, jeżeli:

- 1) odmiana przestała być odrębna;
- 2) odmiana przestała spełniać wymagania dotyczące wyrównania lub trwałości;
- 3) odmianę zarejestrowano na podstawie fałszywych dowodów;
- 4) odmiana zagraża zdrowiu ludzi, zwierząt lub roślin;
- 5) zachowujący odmianę:
 - a) złożył wniosek o skreślenie odmiany z krajowego rejestru lub
 - b) zalega z uiszczeniem opłat za wpis odmiany do krajowego rejestru i utrzymanie odmiany w krajowym rejestrze, o których mowa w art. 24 ust. 1, co najmniej od 6 miesięcy.”;

19) art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor Instytutu może skreślić odmianę z krajowego rejestru, jeżeli:

1) zachowujący odmianę:

a) nie dostarcza informacji niezbędnych do jej badania i oceny lub

b) zaprzestał zachowywania odmiany, lub

c) nie dostarczył bezpłatnie materiału siewnego odmiany w ilości wystarczającej do przeprowadzenia badań, lub

d) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli zachowania odmiany, lub

e) nadał odmianie wpisanej do krajowego rejestru nazwę niespełniającą wymagań, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, lub

2) odmiana przestała mieć zadowalającą wartość gospodarczą.”;

20) art. 26 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 26. 1. Po wpisie do krajowego rejestru odmian gatunków roślin warzywnych i sadowniczych o dużym znaczeniu gospodarczym przeprowadza się badania WGO zgodnie z metodykami badań opracowanymi przez Dyrektora Instytutu w celu sporządzenia list opisowych odmian, w których umieszcza się informacje o plonach, cechach jakościowych i użytkowych odmian, zwanych dalej "listami opisowymi odmian".

2. Metodyki, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Instytutu opracowuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.”;

21) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Instytut we współpracy z samorządami województw i izbami rolniczymi prowadzi dla gatunków roślin uprawnych o dużym znaczeniu gospodarczym na obszarze województwa, wpisanych do krajowego rejestru lub znajdujących się we wspólnotowym katalogu odmian, porejestrowe doświadczalnictwo odmianowe.

2. Porejestrowe doświadczalnictwo odmianowe jest prowadzone zgodnie z metodykami opracowanymi przez Dyrektora Instytutu.

3. Metodyki, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Instytutu opracowuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

4. Dla odmian gatunków objętych porejestrowym doświadczalnictwem odmianowym sporządza się listy opisowe odmian.

5. Na podstawie wyników porejestrowego doświadczalnictwa odmianowego Instytut w porozumieniu z samorządem województwa i izbą rolniczą ustala listę odmian zalecanych do uprawy na obszarze województwa.”;

22) art. 30 ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyniki badań OWT przeprowadzonych przez jednostki inne niż Instytut,”;

23) art. 30 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wniosek o wpis odmiany regionalnej albo odmiany amatorskiej do krajowego rejestru oraz kwestionariusz techniczny składa się na formularzach udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Instytut.”;

24) art. 32 ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Decyzję w sprawie wpisu odmiany regionalnej albo odmiany amatorskiej do krajowego rejestru Dyrektor Instytutu:

- 1) wydaje po przeprowadzeniu badań OWT;
- 2) może wydać bez przeprowadzenia badań OWT, jeżeli do wniosku o wpis do krajowego rejestru zostały dołączone badania i informacje, o których mowa w art. 30 ust. 4, jeżeli:
 - a) odmiana regionalna spełnia warunki określone w art. 28 ust. 1,
 - b) odmiana amatorska spełnia warunki określone w art. 28 ust. 2.

2. Dyrektor Instytutu odmawia, w drodze decyzji, wpisu odmiany regionalnej do krajowego rejestru, jeżeli:

- 1) odmiana regionalna nie spełnia warunków, o których mowa w art. 28 ust. 1, lub
- 2) zachowujący odmianę nie uiścił opłaty za badania OWT; do opłaty za badania OWT stosuje się art. 24 ust. 1.

3. Dyrektor Instytutu odmawia, w drodze decyzji, wpisu odmiany amatorskiej do krajowego rejestru, jeżeli:

- 1) odmiana amatorska nie spełnia warunków, o których mowa w art. 28 ust. 2, lub
- 2) zachowujący odmianę nie uiścił opłaty za badania OWT; do opłaty za badania OWT stosuje się art. 24 ust. 1.

4. Do skreślenia przez Dyrektora Instytutu odmiany regionalnej i odmiany amatorskiej z krajowego rejestru przepisy art. 25 ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.”;

25) art. 36 ust. 8 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) oryginał albo kopię decyzji Dyrektora Instytutu w sprawie wyrażenia zgody na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego przeznaczonego do testów lub doświadczeń polowych albo zgody w tym zakresie właściwego urzędu państwa członkowskiego, o których mowa w art. 108 ust. 1 i 2 - w przypadku zgłaszania do oceny materiału siewnego na plantacji nasiennej obsianej lub obsadzonej materiałem siewnym odmian roślin rolniczych lub warzywnych, zgłoszonych do krajowego rejestru lub rejestrów innych państw członkowskich, przeznaczonym do testów i doświadczeń polowych.”;

26) art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Próby materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych pobrane do oceny tożsamości i czystości odmianowej wojewódzki inspektor przesyła do jednostki wskazanej przez Instytut i na adres wskazany przez ten Instytut.”

27) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego dokonuje Dyrektor Instytutu.

2. Główny Inspektor przekazuje Dyrektorowi Instytutu:

- 1) informacje o planowanej liczbie prób materiału siewnego przeznaczonych do oceny tożsamości i czystości odmianowej - w sezonie poprzedzającym ocenę;
- 2) wykaz pobranych prób materiału siewnego wysłanych do oceny tożsamości i czystości odmianowej - na dany sezon wegetacyjny.

3. Informację o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej partii materiału siewnego Dyrektor Instytutu niezwłocznie przekazuje za pomocą poczty elektronicznej lub telefaksu:

- 1) prowadzącemu obrót będącemu właścicielem partii podlegającej ocenie;
- 2) Głównemu Inspektorowi;
- 3) zachowującemu odmianę, która podlega ocenie.

4. Informację, o której mowa w ust. 3, dotyczącą partii materiału siewnego, w której zostały stwierdzone wady w ocenie tożsamości i czystości odmianowej. Główny Inspektor umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Państwową Inspekcję.

5. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) numer prowadzącego obrót będącego właścicielem partii podlegającej ocenie, odpowiednio w ewidencji, o której mowa w art. 84 ust. 4 albo art. 86 ust. 4;
- 2) określenie gatunku i odmiany rośliny uprawnej;
- 3) oznaczenie stopnia kwalifikacji;
- 4) numer partii;
- 5) datę pobrania próby;
- 6) określenie wielkości partii;
- 7) wyniki oceny czystości odmianowej;
- 8) potwierdzenie tożsamości odmianowej lub jej braku.

6. Dyrektor Instytutu przechowuje próby materiału siewnego pobrane do oceny tożsamości przez okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 56 pkt 4.

7. Jeżeli prowadzący obrót będący właścicielem partii materiału siewnego podlegającej ocenie nie zgadza się ze stwierdzeniem braku tożsamości odmianowej badanej próby zawartym w informacji, o której mowa w ust. 3, może, w terminie 2 dni od dnia otrzymania tej informacji, złożyć do dyrektora Centralnego Ośrodka wniosek o ustalenie, czy nie wystąpiły ewentualne nieprawidłowości mające wpływ na wynik oceny tożsamości i czystości odmianowej.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 7, składa się jeden raz.

9. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 7, Dyrektor Instytutu powołuje niezwłocznie komisję do ustalenia, czy nie wystąpiły ewentualne nieprawidłowości mające wpływ na wynik oceny tożsamości i czystości odmianowej.

10. W skład komisji, o której mowa w ust. 9, mogą wchodzić:

- 1) prowadzący obrót będący właścicielem partii materiału siewnego, której dotyczy informacja o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej;

- 2) zachowujący odmianę lub osoba przez niego wskazana;
- 3) osoba wskazana przez Dyrektora Instytutu
- 4) osoba wskazana przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce pobrania próby.

11. Przewodniczącego komisji, o której mowa w ust. 9, powołuje Dyrektor Instytutu.

12. Ustalenia komisji, o której mowa w ust. 9, są podejmowane większością głosów; w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.

13. Z czynności dokonanych przez komisję, o której mowa w ust. 9, sporządza się protokół, który zawiera informację o tożsamości odmianowej lub jej braku.

14. Protokół, o którym mowa w ust. 13, przekazuje się podmiotom wymienionym w ust. 3.

15. Protokół, o którym mowa w ust. 13, otrzymuje Dyrektor Instytutu.

16. Jeżeli z ustaleń komisji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 13, wynika, że:

1) wystąpiły nieprawidłowości mające wpływ na wynik oceny tożsamości i czystości odmianowej – Dyrektor Instytutu unieważnia wynik oceny tożsamości i czystości odmianowej, przekreślając informację o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej badanej partii materiału siewnego i umieszczając wyraz "anulowano" oraz opatrując ją podpisem i datą;

2) nie wystąpiły nieprawidłowości mające wpływ na wynik oceny tożsamości i czystości odmianowej – Dyrektor Instytutu pisemnie informuje o podtrzymaniu wyniku oceny tożsamości i czystości odmianowej badanej partii materiału siewnego.

17. Do wydawania informacji, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

18. Dokumentację dotyczącą oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego przechowuje się przez 3 lata od dnia zakończenia tej oceny.”;

28) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania w zakresie czystości odmianowej oraz metodykę, sposób i warunki dokonywania oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego dla poszczególnych gatunków, grup lub podgrup roślin rolniczych lub warzywnych,
- 2) wzór informacji o wynikach oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego,
- 3) wielkość prób pobieranych do oceny tożsamości i czystości odmianowej, w tym prób wzorcowych, sposób ich pakowania i oznakowania, terminy ich przesyłania do jednostki wskazanej przez Instytut i na adres wskazany przez ten ośrodek,
- 4) warunki oraz okres przechowywania prób materiału siewnego pobranych do oceny tożsamości i czystości odmianowej,
- 5) warunki pobierania prób wzorcowych, w tym prób materiału siewnego reprodukowanego w ramach systemów nasiennych OECD,
- 6) zakres i terminy przekazywania przez Głównego Inspektora Dyrektorowi Instytutu informacji o planowanej liczbie prób materiału siewnego przeznaczonych do oceny tożsamości i czystości odmianowej oraz wykazu pobranych prób materiału siewnego wysłanych do oceny tożsamości i czystości odmianowej,
- 7) zakres i terminy przekazywania przez Dyrektora Instytutu Głównemu Inspektorowi informacji o próbach urzędowych przyjętych do oceny tożsamości i czystości odmianowej materiału siewnego

- biorąc pod uwagę zróżnicowanie gatunków, grup lub podgrup roślin rolniczych i warzywnych, dokonywanie oceny tożsamości i czystości odmianowej według jednolitych zasad oraz właściwą organizację dokonywania tej oceny, a także zapewnienie jednolitego sposobu dokumentowania wyników oceny tożsamości i czystości odmianowej.”;

29) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. 1. Wprowadzenie do obrotu materiału siewnego z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych odmian roślin rolniczych, zgłoszonych do krajowego rejestru i przyjętych do urzędowych badań, wymaga zgody Dyrektora Instytutu albo właściwego urzędu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, w którym odmiana została zgłoszona do odpowiedniego rejestru i przyjęta do urzędowych badań.

2. Wprowadzenie do obrotu materiału siewnego z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych odmian roślin warzywnych, zgłoszonych do krajowego rejestru lub odpowiednich rejestrów państw członkowskich oraz przyjętych do badań, wymaga zgody odpowiednio Dyrektora Instytutu albo właściwego urzędu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego.

3. Decyzję w sprawie wyrażenia zgody na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych wydaje Dyrektor Instytutu na wniosek zainteresowanego zachowującego odmianę lub upoważnionej przez niego osoby, która będzie prowadziła obrót materiałem siewnym odmiany przyjętej do urzędowych badań.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę zachowującego odmianę, z tym że w przypadku gdy zachowującym odmianę jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby - miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby;

2) nazwę rodzaju lub gatunku rośliny w języku polskim i nazwę botaniczną oraz:

a) w przypadku roślin rolniczych:

- opis odmiany,
- powierzchnię plantacji nasiennej i przewidywany zbiór materiału siewnego z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych,
- ilość materiału siewnego proponowaną do wprowadzenia do obrotu z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych,
- państwo członkowskie, w którym będą przeprowadzane testy lub doświadczenia polowe,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany,

b) w przypadku roślin warzywnych:

- opis odmiany,
- miejsce prowadzenia zachowania odmiany,

– potwierdzenie przyjęcia odmiany do badań przez właściwy urząd państwa członkowskiego, w przypadku zgłoszenia odmiany w tym państwie.

5. Dyrektor Instytutu wydaje zgodę na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego odmiany z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych:

1) roślin rolniczych, jeżeli jest to uzasadnione uzyskaniem informacji o wartości gospodarczej odmiany;

2) roślin warzywnych, jeżeli jest to uzasadnione uzyskaniem praktycznej wiedzy podczas uprawy odmiany.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 3, określa się:

1) nazwę gatunku;

2) nazwę odmiany;

3) ilość materiału siewnego, jaka może być wprowadzona do obrotu - w przypadku roślin rolniczych;

4) okres, na jaki została wydana zgodę na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego odmiany z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych - jednak nie dłuższy niż rok;

5) nazwę państwa, w którym będą przeprowadzane testy lub doświadczenia polowe - w przypadku roślin rolniczych;

6) powierzchnię plantacji nasiennej - w przypadku roślin rolniczych.

7. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, Dyrektor Instytutu przesyła do ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz do Głównego Inspektora.

8. Zachowujący odmianę informuje Dyrektora Instytutu o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego wymienionego w art. 104 ust. 1 pkt 16 w okresie, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia tego materiału do obrotu.

9. Ilość materiału siewnego odmiany rośliny rolniczej, na którą została wydana zgodę na wprowadzenie do obrotu, nie może przekraczać wartości procentowych materiału siewnego danego gatunku stosowanego rocznie do zasiewów w państwie członkowskim, w którym będą przeprowadzane testy lub doświadczenia polowe dla:

1) pszenicy twardej - 0,05%;

- 2) bobiku, grochu siewnego, jęczmienia, owsa, pszenicy zwyczajnej - 0,3%;
- 3) pozostałych gatunków - 0,1%.

10. Jeżeli ilość materiału siewnego określona w ust. 9 nie wystarcza do obsiania 10 ha, Dyrektor Instytutu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego w ilości niezbędnej do obsiania 10 ha.

11. Zainteresowany podmiot może złożyć wniosek o przedłużenie okresu, na jaki została wydana zgoda, o której mowa w ust. 3, jeżeli odmiana jest nadal poddawana badaniom:

- 1) w przypadku roślin rolniczych - za każdym razem, na okres nie dłuższy niż rok;
- 2) w przypadku roślin warzywnych - maksymalnie dwukrotnie, na okresy nie dłuższe niż rok.

12. Do wniosku, o którym mowa w ust. 11, dołącza się:

- 1) kopię pierwszej decyzji, o której mowa w ust. 3;
- 2) informacje dotyczące opisu, zachowania odmiany, wartości gospodarczej odmiany albo praktycznej wiedzy z jej uprawy uzupełniające informacje zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 3;
- 3) zaświadczenie wydane przez właściwy urząd innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego potwierdzające, że odmiana nadal jest poddawana badaniom - w przypadku roślin warzywnych.

13. Dyrektor Instytutu, w drodze decyzji:

- 1) przedłuża okres, na który została wydana zgoda, o której mowa w ust. 1, w przypadku określonym w ust. 11;
- 2) uchyla zgodę na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego odmiany przeznaczonej do testów lub doświadczeń polowych, w przypadku gdy:
 - a) wniosek o wpis odmiany do krajowego rejestru został wycofany,
 - b) odmówiono wpisania odmiany do krajowego rejestru;
- 3) stwierdza wygaśnięcie zgody na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego odmiany z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych, w przypadku gdy odmiana została wpisana do krajowego rejestru.

14. Dyrektor Instytutu informuje Komisję Europejską oraz właściwe urzędy państw członkowskich o przyjętych wnioskach o wyrażenie zgody na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego odmian z przeznaczeniem do testów lub doświadczeń polowych oraz o wydanych w tym zakresie zgodach.”;

30) art. 126 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie przekazuje Dyrektorowi Instytutu, o których mowa w art. 23,”;

31) art. 126 ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) nie informuje Dyrektora Instytutu o ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego, o którym mowa w art. 108 ust. 8, w terminie określonym w tym przepisie,”;

24) art. 130 uchyla się;

25) art. 138 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Premię, o której mowa w ust. 2, wypłaca Instytut.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyłączne prawo przyznaje Dyrektorowi Instytutu Żywności.”;

2) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytut Żywności, zwany dalej "Instytutem", udostępnia hodowcy, na jego wniosek, pisemne informacje dotyczące właściwości odmiany, które będą brane pod uwagę przy ocenie jej odrębności.”;

3) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nazwa odmiany jest nieodpowiednia, Instytut wyznacza hodowcy 14-dniowy termin podania na piśmie propozycji innej nazwy.”;

4) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o przyznanie wyłącznego prawa składa się do Instytutu.”;

5) art. 11 ust 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli wnioski o przyznanie wyłącznego prawa do tej samej odmiany mają tę samą datę wpływu, pierwszeństwo ma ten z wniosków, który wpłynął do Instytutu wcześniej, co potwierdza nadany każdemu z wniosków numer wpływu.”;

6) art. 12 ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli złożony w państwie stowarzyszonym wniosek o przyznanie wyłącznego prawa został wycofany przez hodowcę albo nie został pozytywnie rozpatrzony przez właściwy organ, hodowca jest obowiązany poinformować o tym pisemnie Instytut w terminie trzech miesięcy od dnia wycofania wniosku albo otrzymania decyzji o odmowie przyznania wyłącznego prawa.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Instytut ogłasza co dwa miesiące, w wydawanej przez siebie publikacji, zwanej dalej "diariuszem", informacje dotyczące złożonych wniosków o przyznanie wyłącznego prawa i spełniających wymagania, o których mowa w art. 11, zawierające:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę hodowcy oraz jego adres i miejsce zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) nazwę rodzaju lub gatunku odmiany w języku polskim i po łacinie;
- 3) proponowaną we wniosku nazwę odmiany;
- 4) datę złożenia wniosku;
- 5) numer kolejny wniosku;
- 6) dane o:
 - a) wycofanych wnioskach o przyznanie wyłącznego prawa,
 - b) wydanych decyzjach w sprawie:
 - przyznania wyłącznego prawa,
 - odmowy przyznania wyłącznego prawa,
 - pozbawienia wyłącznego prawa,
 - stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie przyznania wyłącznego prawa,
 - c) zmianach hodowców i ich pełnomocników,

d) rozstrzygnięciach odwołań od decyzji Dyrektora Instytutu.

2. Instytut udostępnia hodowcom do wglądu, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5, dokumentację dołączoną do wniosku o przyznanie wyłącznego prawa oraz dokumentację dotyczącą badań odrębności, wyrównania i trwałości, o których mowa w art. 15 ust. 1.”;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przed przyznaniem wyłącznego prawa Instytut przeprowadza badania odrębności, wyrównania i trwałości, zwane dalej "badaniami OWT", chyba że uznał za wystarczające wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę zajmującą się urzędowymi badaniami w innym państwie stowarzyszonym.

2. Badania OWT są prowadzone zgodnie z metodyką badania ustaloną dla danego gatunku przez okres niezbędny do dokonania oceny, czy odmiana jest odrębna, wyrównana i trwała.

3. Przed rozpoczęciem badań OWT Instytut zawiadamia pisemnie hodowcę o terminie rozpoczęcia i przewidywanym terminie zakończenia badań.

4. Hodowca jest obowiązany dostarczyć nieodpłatnie do Instytutu materiał siewny w celu przeprowadzenia badań OWT.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, niezbędną do przeprowadzenia badań OWT ilość materiału siewnego oraz terminy, w jakich materiał ten należy dostarczyć do Instytutu, biorąc pod uwagę biologiczne właściwości danego gatunku rośliny.”;

9) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Hodowca w czasie trwania badań OWT jest obowiązany:

1) umożliwić Instytutowi:

a) przeprowadzenie kontroli zachowania odmiany,

b) wgląd do dokumentów dotyczących zachowania odmiany;

2) udzielić, na wniosek Instytutu, pisemnych wyjaśnień i informacji niezbędnych do przeprowadzenia badań OWT.”;

10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Jeżeli Instytut nie prowadzi badań OWT dotyczących danego gatunku, może:

1) zlecić przeprowadzenie tych badań lub ich części innemu podmiotowi albo

2) uznać wyniki tych badań wykonanych za granicą

- na koszt hodowcy, o ile wyrazi on pisemną zgodę.

2. Instytut przed zleceniem wykonania badań OWT albo przed uznaniem wyników badań OWT przekazuje hodowcy, na piśmie, informację o wysokości kosztów związanych z tymi badaniami.”;

11) art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. 1. Każdy może zgłosić pisemne zastrzeżenia do Dyrektora Instytutu w sprawie przyznania wyłącznego prawa, jeżeli posiada dokumenty lub informacje potwierdzające, że:

1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1, lub

2) hodowca nie jest uprawniony do złożenia wniosku o przyznanie wyłącznego prawa.

2. Instytut, w terminie 14 dni od dnia rozstrzygnięcia zastrzeżeń dotyczących wyłącznego prawa, pisemnie informuje zgłaszającego zastrzeżenia o ich uwzględnieniu lub odmowie ich uwzględnienia.”;

12) art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Za złożenie wniosku o przyznanie wyłącznego prawa, badanie OWT oraz przyznanie i utrzymywanie wyłącznego prawa Instytut pobiera opłaty.”;

13) art. 20 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. 1. Po przeprowadzeniu badań OWT Dyrektor Instytutu wydaje decyzję w sprawie przyznania wyłącznego prawa.

2. Jeżeli odmianę wspólnie wytworzyło lub odkryło i wyprowadziło dwóch lub więcej hodowców, wyłączne prawo przyznaje się im łącznie.

3. Dyrektor Instytutu odmawia, w drodze decyzji, przyznania wyłącznego prawa, jeżeli:

1) odmiana nie spełnia warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1, lub

2) hodowca, który ubiega się o przyznanie wyłącznego prawa:

a) nie dostarczył materiału siewnego do Instytutu w celu przeprowadzenia badań OWT w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5 lub

b) nie uiścił należnych opłat za badania OWT.”;

14) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Po przyznaniu wyłącznego prawa hodowca jest obowiązany:

- 1) zachowywać odmianę;
- 2) dostarczać Instytutowi bezpłatnie materiał siewny odmiany, jak również materiał siewny składników używanych do wytwarzania odmiany, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań OWT;
- 3) udzielać, na wniosek Instytutu, informacji i wyjaśnień dotyczących odmiany;
- 4) umożliwiać Instytutowi wgląd do dokumentacji dotyczącej odmiany.”;

15) art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana hodowcy, nowy hodowca jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie Instytut w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła ta zmiana.”;

16) art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Dyrektor Instytutu, w drodze decyzji, pozbawia hodowcę wyłącznego prawa:

- 1) na jego wniosek;
- 2) jeżeli odmiana nie spełnia wymagań dotyczących wyrównania lub trwałości;
- 3) jeżeli hodowca:
 - a) nie zachowuje odmiany,
 - b) zalega ponad 6 miesięcy z uiszczaniem opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1,
 - c) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli zachowania odmiany i sprawdzenie dokumentacji dotyczącej zachowania odmiany,
 - d) nie udziela informacji i wyjaśnień niezbędnych do przeprowadzenia badań OWT,
 - e) nie dostarczył bezpłatnie materiału siewnego w ilości niezbędnej do przeprowadzenia badań OWT,

f) nie nadał odmianie nowej nazwy, w przypadku gdy nazwa odmiany wpisanej do księgi ochrony wyłącznego prawa, o której mowa w art. 36 ust. 1, nie spełnia wymagań wymienionych w art. 9 ust. 1.”;

17) art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Wniosek o udzielenie licencji przymusowej składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa za pośrednictwem Dyrektora Instytutu.

2. Dyrektor Instytutu przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z opinią o konieczności wprowadzenia do obrotu określonej ilości materiału siewnego lub materiału ze zbioru.”;

18) art. 34 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa powiadamia pisemnie Dyrektora Instytutu o wydaniu decyzji w sprawie udzielenia licencji przymusowej.

2. Instytut publikuje w diariuszu informacje o przyznanych licencjach przymusowych.”;

19) art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Instytut prowadzi księgę ochrony wyłącznego prawa, zwaną dalej "księgą", oraz spis odmian, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie wyłącznego prawa, zwany dalej "spisem".”;

20) art. 37a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie dostarcza materiału siewnego odmiany Instytutowi do badań OWT albo podmiotowi, któremu przyznano licencję przymusową, albo dostarcza go w ilości niewystarczającej lub po ustalonym terminie,”.

Art. 23. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2005 nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 36 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Sporządzanie wyciągów ze słomy makowej może odbywać się wyłącznie u przedsiębiorcy oraz w jednostce naukowej i Instytucie Żywności - w zakresie ich działalności statutowej, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.”;

2) art. 39 ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 750 zł - za złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na uprawę maku i konopi prowadzonych przez jednostkę naukową oraz Instytut Żywności;”;

3) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Przepisów art. 45-48, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązku niszczenia słomy makowej i resztek poźniwnych maku, nie stosuje się do upraw maku i konopi prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Instytut Żywności, w ramach działalności statutowej, a także przez podmiot zajmujący się hodowlą roślin i stosujący konopie włókniste w celach izolacyjnych, zwane dalej "wnioskodawcą".”.

Art. 24. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1997 nr 141 poz. 943 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa podlegają Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcja Weterynaryjna”;

2) art. 23c ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa sprawuje nadzór nad Instytutem Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza.”;

Art. 25. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz. U. z 2001, nr 3, poz. 20 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Instytut – Instytut Żywności z siedzibą w Puławach.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2005, nr 150, poz. 1249) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 20 października, w terminie do 10 dni po zakończeniu

sześciodekadowego okresu, wskaźniki klimatycznego bilansu wodnego dla poszczególnych gatunków roślin uprawnych i gleb, z podziałem na województwa, na podstawie danych przekazanych przez Instytut Żywności.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2004, nr 69, poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 76a ust. 1 i 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do obrotu i używania może być wprowadzony wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej, który uzyskał pozytywną opinię Instytutu Żywności i został umieszczony w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, który prowadzi Główny Lekarz Weterynarii.

2. Podmiot jest obowiązany wystąpić do Instytutu Żywności, jeżeli zamierza:

1) wprowadzić do obrotu wyrób do diagnostyki in vitro stosowany w medycynie weterynaryjnej - z wnioskiem o wydanie opinii o tym wyrobie;

2) przedłużyć ważność wpisu wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej w wykazie, o którym mowa w ust. 1 - z wnioskiem o wydanie opinii o przedłużeniu ważności wpisu wyrobu w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej;

3) dokonać zmiany w opinii dotyczącej zmian parametrów wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej - z wnioskiem o wydanie opinii o planowanej zmianie.”;

2) art. 76a ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Instytut Żywności wydaje opinie, o których mowa w ust. 2, w terminie 60 dni od dnia złożenia odpowiedniego wniosku wraz z dokumentacją wytwórcy i egzemplarzem wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej.”;

3) art. 76a ust. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Za wydanie opinii, o których mowa w ust. 2, i przeprowadzenie badań wyrobu do diagnostyki in vitro stosowanego w medycynie weterynaryjnej są pobierane opłaty, które stanowią dochód Instytutu Żywności.”;

4) art. 76b ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Instytut Żywności przekazuje pozytywne opinie, o których mowa w art. 76a ust. 2, Głównemu Lekarzowi Weterynarii, wraz z kopią wniosku o wydanie danej opinii. Opinie te stanowią podstawę wpisu wyrobu do wykazu wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej.

2. Wykaz wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej zawiera dane, o których mowa w art. 76a ust. 4 pkt 1 i 3-5, oraz termin ważności opinii wydanej przez Instytut Żywności.”;

Art. 28. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2004, nr 33, poz. 287) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii Instytut Żywności współpracuje przy przeprowadzaniu kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w tym przekazuje informacje dotyczące testów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej używanych w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 25 listopada 2010 r. o Centralnym Ośrodku Badania Odmian Roślin Uprawnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 239, poz. 1591) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 3. Nadzór nad Centralnym Ośrodkiem sprawuje dyrektor Państwowego Instytutu Żywności.”

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Organem Centralnego Ośrodka jest dyrektor powoływany przez dyrektora Państwowego Instytutu Żywności spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.”

3) W art. 10 ust. 2-4 otrzymują następujące brzmienie:

„2. Informację o naborze na stanowisko dyrektora Centralnego Ośrodka ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centralnego Ośrodka oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6

września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.6), i Biuletynie Informacji Publicznej Państwowego Instytutu Żywności. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Centralnego Ośrodka;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Państwowego Instytutu Żywności.

4. Nabór na stanowisko dyrektora Centralnego Ośrodka przeprowadza zespół powołany przez dyrektora Państwowego Instytutu Żywności, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.”

4) w art. 10 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia dyrektorowi Państwowego Instytutu Żywności.”

4) w art. 10 ust. 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej dyrektora Państwowego Instytutu Żywności ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.”

Art. 30. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2015, poz. 1916) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 ust. 1 pkt 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7) przedstawiciela Instytutu Żywności;”;

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Uzasadnienie

Projektowana ustawa przewiduje utworzenie Polskiego Instytutu Żywności z siedzibą w Puławach, któremu niniejszy projekt ustawy nadaje osobowość prawną w art. 1 ust. 4 w zw. z art. 33 Kodeksu cywilnego. Tworzona jednostka organizacyjna jest podmiotem nadzorowanym przez Prezesa Rady Ministrów, co jest konsekwencją przyjętych w projekcie rozwiązań i zapewnia jednolitość i przejrzystość systemu nadzoru.

Głównym zadaniem Polskiego Instytutu Żywności ma być zapewnienie doradztwa naukowego i wsparcia naukowo-technicznego na rzecz organów administracji publicznej w zakresie prawodawstwa i polityki państwa w dziedzinach, które wywierają wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz oraz ochronę interesów konsumenta związanego z nadzorowanymi podmiotami. Zadania te mają być w szczególności realizowane poprzez gromadzenie i analizę danych umożliwiających przygotowanie charakterystyk i monitorowanie zagrożeń, które wywierają wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz, doradztwo naukowe i wsparcie naukowo techniczne w zakresie żywienia dla organów administracji publicznej oraz sporządzanie opinii naukowych o produktach innych niż żywność i pasze, a mających związek z organizmami modyfikowanymi genetycznie.

Projekt zakłada precyzyjne oraz transparentne rozdzielenie oceny ryzyka od zarządzania ryzykiem w tzw. łańcuchu żywnościowym. Połączenie 10 podmiotów wykonujących obecnie pracę badawczą, która służy wsparciem polskiemu rolnictwu, pozwoli na oszczędności na poziomie co najmniej 9 mln zł rocznie. Utworzenie jednego Instytutu pozwoli na redukcję etatów kierowniczych, kosztów obsługi rachunkowej oraz kadrowej. Jednocześnie połączenie 10 podmiotów przyczyni się do wyższej efektywności oraz komplementarności prowadzonych prac badawczych. Jeden podmiot prowadzący pracę naukową poświęconą ocenie ryzyka w tzw. łańcuchu żywnościowym zapewni skuteczniejsze wsparcie organom administracji publicznej. Przejrzysty system będzie stanowił znaczące ułatwienie dla przedsiębiorców, którzy stale poszukują aktualizacji wiedzy na temat prowadzonej przez siebie działalności. Należy podkreślić, że podobne rozwiązanie zakładające ujednoczenie oceny ryzyka w branży spożywczej, zostały przyjęte na poziomie unijnym oraz poszczególnych państwach członkowskich UE (np. Niemcy, Francja).

Udzielana przez Instytut pomoc naukowa i techniczna polegać ma na wykonywaniu prac naukowych i technicznych obejmujących stosowanie dobrze ugruntowanych zasad

naukowych lub technicznych, które nie wymagają oceny naukowej wykonywanej przez Radę Naukową Instytutu lub panele naukowe – chodzi tutaj przede wszystkim o ustanawianie kryteriów technicznych jak i opracowywanie wytycznych technicznych. Gromadzenie i analiza danych umożliwiających przygotowanie charakterystyk i monitorowania zagrożeń, które wywierają wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz mają, w myśl projektu, polegać m. in. na ustanawianiu procedur systematycznego poszukiwania, zbierania, zestawiania i analizowania informacji oraz danych pod kątem rozpoznawania wyłaniającego się ryzyka w dziedzinie bezpieczeństwa żywności i pasz oraz tworzeniu warunków dla możliwie najefektywniejszego wykonywania przez Instytut zadań monitorowania zdrowia oraz zagrożeń związanych z żywieniem i żywnością.

Gromadzenie i analiza danych umożliwiających przygotowanie charakterystyk i monitorowania zagrożeń, które wywierają wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz mają, w myśl projektu, polegać m. in. na ustanawianiu procedur systematycznego poszukiwania, zbierania, zestawiania i analizowania informacji oraz danych pod kątem rozpoznawania wyłaniającego się ryzyka w dziedzinie bezpieczeństwa żywności i pasz oraz tworzeniu warunków dla możliwie najefektywniejszego wykonywania przez Instytut zadań monitorowania zdrowia oraz zagrożeń związanych z żywieniem i żywnością.

Ponadto, Instytut, w myśl niniejszego projektu, ma korzystać z najlepszych dostępnych i niezależnych źródeł zlecając badania naukowe które są niezbędne dla wykonania jego ustawowych zadań. Nadto, Instytut poszukuje, zbiera, zestawia, analizuje i sumuje odpowiednie dane naukowe i techniczne w zakresie przyznaných mu w drodze niniejszego projektu ustawy zadań.

Polski Instytut Żywności, według projektowanej ustawy, ma przejąć zadania i kompetencje następujących jednostek:

1. **Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej** utworzonego i działającego m. in. na podstawie:
 - a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. nr 96, poz. 618),
 - b. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie połączenia Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki

Żywnościowej z Centralnym Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Ogrodnictwa (Dz. U. nr 223, poz. 1877),

- c. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 2004 r. w sprawie nadania Instytutowi Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w Warszawie statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. Nr 243, poz. 2428),
- d. statutu Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej;

2. **Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

- a. ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. nr 44, poz.194),
- b. uchwały nr 33 Prezydium Rządu z dnia 22 stycznia 1951 r. w sprawie reorganizacji nauki rolniczej,
- c. zarządzenia Nr 13 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 grudnia 1996 r. w sprawie połączenia jednostek badawczo-rozwojowych: Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie oraz Instytutu Ziemiaka w Boninie,
- d. statutu Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin;

3. **Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa** utworzonego i działającego m. in. na podstawie:

- a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. nr 96, poz. 618),
- b. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie utworzenia Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa (Dz. U. nr 24, poz. 212),
- c. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie nadania Instytutowi Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. Nr 66, poz. 403),
- d. statutu Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa;

4. **Morskiego Instytutu Rybackiego** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

- a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. nr 96, poz. 618),
- b. dekretu z dnia 28 października 1947 r. o utworzeniu Morskiego Instytutu Rybackiego (Dz. U. nr 66, poz. 406),
- c. zarządzenia nr 13 Ministra – Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 1986 r. w sprawie aktu erekcyjnego Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni (Dz. Urz. UGM nr 2, poz. 9 oraz z 1989 r. nr 11, poz. 85),
- d. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie reorganizacji Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni (Dz. U. nr 102, poz. 701),
- e. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Morskiego Instytutu Rybackiemu w Gdyni statusu państwowego instytutu badawczego (Dz.U. nr 124, poz. 699),
- f. statutu Morskiego Instytutu Badawczego;

5. **Państwowego Instytutu Weterynaryjnego** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

- a. dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach (Dz.U. Nr 25/45, poz. 154),
- b. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. 2010 r. nr 96, poz. 618),
- c. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 2003 r. (Dz. 2003 nr 185 poz. 1803) w sprawie nadania Państwowemu Instytutowi Weterynaryjnemu w Puławach statusu państwowego instytutu badawczego,
- d. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych Dz.U. 2012 poz. 480,
- e. statutu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego;

6. **Instytutu Żywności i Żywienia** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

- a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. 2010 r. nr 96 poz. 618),
- b. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. - przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz.U. 2010 r. m 96 poz.620),
- c. ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2007 r.nr 14, poz. 89, z późn. zm.) _ w części dotyczącej udzielania świadczeń zdrowotnych w rozumieniu tejże art. 3 ustawy,
- d. uchwałą Rady Ministrów nr 142163 z dnia 12 kwietnia 1963 r. w sprawie utworzenia Instytutu Żywności i Żywienia wydaną na podstawie art. 4 ust. 1 tejże ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz.U. z 1961 r. nr 12 poz. 60),
- e. zarządzenia nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 maja 1984 r. w sprawie nadania Instytutowi Żywności i Żywienia imienia prof. dra med. Aleksandra Szczygła (M.P. z 1984 r. nr 15 poz. 103) wydanego na podstawie art. 4 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowobadawczych (tekst jednolity: Dz.U. z 1975 r. nr 7 poz.4),
- f. statutu Instytutu Żywności i Żywienia;

7. **Instytutu Ochrony Roślin** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

- a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, póź. 618),
- b. uchwały nr 33 Prezydium Rządu z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie reorganizacji nauki rolniczej (PRz. 59/51),
- c. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08 kwietnia 2008 r. w sprawie nadania Instytutowi Ochrony Roślin w Poznaniu statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. nr 66, póź. 403),
- d. statutu Instytutu Ochrony Roślin;

8. **Instytutu Zootechniki** utworzonego i działającego m. in na podstawie:

a. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie utworzenia Instytutu Zootechniki (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 210),

b. statutu Instytutu Zootechniki;

9. **Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych** utworzonego i działającego m. in. na podstawie:

a. ustawy z dnia 25 listopada 2010 r. o Centralnym Ośrodku Badania Odmian Roślin Uprawnych (Dz.U. Nr 239/2010, poz. 1591),

b. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie nadania statutu Centralnemu Ośrodkowi Badania Odmian Roślin Uprawnych,

c. statutu Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.

10. **Instytutu Ogrodnictwa** utworzonego i działającego m. in. na podstawie:

a. ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618),

b. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2010 r. w sprawie połączenia Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa im. Szczepana Pieniążka oraz Instytutu Warzywnictwa im. Emila Chroboczka,

c. statutu Instytutu Ogrodnictwa.

Połączenie wymienionych wyżej jednostek i powierzenie ich zadań i kompetencji Polskiemu Instytutowi Żywności ma na celu utworzenie w polskim systemie jednostki na kształt Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (*European Food Safety Authority*) będącego agencją Unii Europejskiej ustanowioną na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.

Reorganizacja systemu związanego z ochroną bezpieczeństwa żywności i pasz oraz ochroną interesów konsumenta jest środkiem gwarantującym zastosowanie wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa żywności oraz pozwala na uwzględnienie wszystkich aspektów z tym związanych.

Projektodawca, poprzez utworzenie Polskiego Instytutu Żywności, dopatruje się możliwości zagwarantowania zastosowania wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do

bezpieczeństwa żywności oraz uwzględnienia wszystkich aspektów z tym związanych. Przyjęta w niniejszym projekcie forma i struktura organizacyjna Instytutu, a także sposób określenia jego działania i kompetencji zapewnia zaufanie do bazy naukowej prawa żywnościowego, a związane z przedmiotem działalności Instytutu zagrożenia będą oceniane w niezależny, obiektywny, przejrzysty, jednolity i spójny sposób na podstawie dostępnych informacji i danych naukowych. Ponadto, kryteria stawiane osobom, które tworzyć mają organy Instytutu, pozwolą na osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa żywności i ochrony zdrowia w kraju. Wskazać należy, że zagadnienia naukowe i techniczne związane z bezpieczeństwem żywności są coraz bardziej ważne i złożone, dlatego też konieczne jest wzmocnienie obecnego systemu wsparcia naukowego i technicznego, który będzie w stanie odpowiadać na wrastające wymagania wobec niego.

Instytut, w zamyśle projektowanej ustawy, ma podjąć się roli niezależnego naukowego punktu odniesienia w ocenie ryzyka m. in w celu zapewnienia dobrego funkcjonowania rynku. Ponadto, Instytut ma pełnić rolę niezależnego naukowego źródła porad, informacji i informowania o ryzyku w celu polepszenia zaufania konsumenta. Jednostka ta ma jednocześnie zapewnić wszechstronne, niezależne i naukowe spojrzenie na bezpieczeństwo i inne aspekty całych łańcuchów zaopatrzenia w żywność i pasze. Przy tym, Polski Instytut Żywności poprzez swoje organy ma również rozwijać i utrzymywać kontakty z właściwymi organami pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, właściwymi organami Unii Europejskiej oraz Inspekcją Żywności. W przedmiocie tego zadania zauważyć należy, że scalenie wymienionych już wyżej instytutów w jeden podmiot zdecydowanie ułatwi i usprawni kontakty i relacje z analogicznymi instytucjami innych państw i organizacji.

Scalane, zgodnie z koncepcją projektowanej ustawy, instytuty i agencja, tj. Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, Instytut Ochrony Roślin, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytut Zootechniki, Morski Instytut Rybacki, Państwowy Instytut Weterynaryjny, Instytut Żywności i Żywienia oraz Instytut Ogrodnictwa to jednostki, które przychód osiągają m. in. z dotacji na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 21 ust. 6).

Zespolenie wymienionych wyżej jednostek pozwoli na znalezienie oszczędności i optymalizację kosztów, co jednakże, wobec zapewnienia dobrej organizacji i wysoko

wykwalifikowanej kadry Polskiego Instytutu Żywności, nie skutkuje obniżeniem efektywności i jakości podejmowanych działań i wykonywanych zadań, a w wyniku zespolenia i uproszczenia struktury, nastąpi poprawa funkcjonowania ujednoczonego i spójnego systemu ochrony bezpieczeństwa żywności i pasz. Ponadto, rozwiązanie polegające na „scaleniu” odrębnych dotychczas struktur w jedną, zwartą, jednolicie zorganizowaną jednostkę pozwoli w przyszłości na likwidację zbędnych stanowisk pracy, zwiększy realną możliwość sprawnego planowania budżetu, dysponowania środkami finansowymi, pracownikami i sprzętem.

Dotacje z budżetu państwa na rzecz Instytutu Ochrony Roślin w 2014 r. wyniosły 24.388144,77 zł i w stosunku do roku 2013 r. wzrosły o 229372,56 zł. Z kolei dotacje na Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych w roku 2014 r. przewidziano na kwotę 6.613483,37 zł i w stosunku do roku 2013 r. wzrosły o 1.020508,99 zł. Dotacje będące przychodem operacyjnym Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w 2014 r. zaplanowano na kwotę 1.059047,27 zł, a dotacje z budżetu państwa stanowiące przychód Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin wyniosły w 2014 r. 144 075.61 zł i w stosunku do roku 2013 r. wzrosły o 6324,69 zł. Dotacje na rzecz Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w 2014 r. wyniosły 3.232929,30 zł, a względem Instytutu Zootechniki 31445,10 zł. Morski Instytut Rybacki w 2014 r. otrzymał 7.045057,66 zł dotacji tj. o 497463,74 zł więcej niż w roku 2013. Dotacje Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w 2014 r. wyniosły 10.118866,54 zł tj. wzrosły w stosunku do 2013 r. o 1.347673,42 zł. Dotacje przeznaczone na rzecz Instytutu Żywności i Żywienia w 2014 r. wyniosły 3.599602,05 zł. Dotacje z budżetu państwa na Instytut Ogrodnictwa w 2014 r. wyniosły 32.455531,06 zł.

Ogółem więc dotacje na rzecz wymienionych wyżej instytutów w 2014 r. wyniosły 88.688182,70 zł.

Oszczędności związane ze scaleniem instytutów i agencji należy również ujmować w kontekście kosztów rodzajowych ich funkcjonowania. Pomimo tego, że instytuty osiągają przychody inne niż dotacje z budżetu państwa, a związane z prowadzeniem przez nich różnego rodzaju działalności, duża część środków jest przeznaczana na koszty proste bieżącej działalności. Koszty rodzajowe centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych w 2015 r. wyniosły około 70.920,00 zł, koszty rodzajowe Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w 2014 r. wyniosły aż 56.778869,07 zł, gdzie przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów wyniosły w tym samym roku 56.822190,51 zł.

Koszty związane z bieżącym funkcjonowaniem Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w 2014 r. oscylują na kwotę 10.622641,97 zł, a przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów działalności rolniczej wyniosły 28.119034,04 zł. Instytut Ochrony Roślin w 2014 r. koszty działalności operacyjnej wykazuje na kwotę 38.687729,08 zł, gdzie przychody netto z tytułu sprzedaży wyniosły 36.468457,83 zł. W sprawozdaniu za rok 2014 Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa koszty działalności operacyjnej to 56.546156,22 zł. Koszty funkcjonowania Instytutu Zootechniki w 2014 r. wyniosły 76.276204,92 zł, a przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi wyniosły 74.986470,93 zł. Koszty działalności operacyjnej Morskiego Instytutu Rybackiego wyniosły w roku 2014 – 32 557 284,71 zł. Koszty działalności operacyjnej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w 2014 r. w stosunku do roku 2013 wzrosły o 109586,88 zł i wyniosły 68.304636,30 zł. Koszty działalności operacyjnej Instytutu Ogrodnictwa w 2014 r. wyniosły natomiast 51.535891,16 zł. Należy mieć na uwadze fakt, że kwoty te mogą być znacznie lepiej spożytkowane gdy, w myśl projektu, zadania i kompetencje instytutów przejmie jedna organizacja.

W myśl projektowanej ustawy, Instytut ma działać przez Dyrektora Polskiego Instytutu Żywności oraz Radę Naukową Instytutu, które to podmioty są organami Instytutu. Projektowana ustawa ma na celu jak najbardziej precyzyjne określenie zadań organów Instytutu oraz wyraźne rozgraniczenie ich kompetencji, co pozwoli na efektywne zarządzanie Instytutem i efektywne wywiązywanie się jej organów z przewidzianych w ustawie zadań i znacząco ograniczy niepożądany stan krzyżowania się kompetencji.

Dyrektor Instytutu powoływany (jak również odwoływany w określonych w projekcie przypadkach) jest przez Prezesa Rady Ministrów na okres 5 lat spośród kandydatów przedstawionych przez komisję konkursową. Określenie trybu przeprowadzania konkursu na stanowiska Dyrektora Instytutu określi Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia. Zastępcy Dyrektora Instytutu powoływani są na jego wniosek przez Prezesa Rady Ministrów. Projektowana ustawa precyzyjnie określa przesłanki, jakie musi spełnić Dyrektor Instytutu i jego zastępcy. W myśl projektowanej ustawy bowiem Dyrektor Instytutu i jego zastępcy muszą posiadać co najmniej stopień naukowy doktora, mieć polskie obywatelstwo, korzystać z pełni praw publicznych, nie być skazanym prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe posiadać co najmniej 6-letni staż pracy (w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym) oraz posiadać znajomość języka angielskiego lub niemieckiego lub francuskiego w stopniu umożliwiającym swobodne

komunikowanie się w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych. Tak wysoko postawione wymagania dotyczące osoby Dyrektora i jego zastępców pozwolą na obsadzenie tych stanowisk osobami o wysokich kwalifikacjach posiadających doświadczenie w zarządzaniu, co pozwoli na sprawne i efektywne kierowanie Instytutem. Dyrektor Instytutu kieruje Instytutem i reprezentuje go na zewnątrz oraz wykonuje zadania przewidziane dla niego w ustawie, a to: przygotowywanie propozycji programów pracy Instytutu przy uwzględnieniu informacji uzyskiwanych z Inspekcji Żywności, wdrażanie uchwał Rady Instytutu, wykonywanie budżetu Instytutu oraz sporządzanie sprawozdań finansowych, wykonywanie czynności wynikających ze stosunku pracy wobec pracowników Instytutu, rozwijanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi organami pozostałych państw członkowskich UE, które wykonują podobne zadania, instytucjami UE (Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności) i Inspekcją Żywności. Tak szeroka gama zadań powierzona Dyrektorowi Instytutu uzasadnia powołanie trzech zastępców, którzy będą go wspierać w wykonywaniu tych czynności.

Rada Naukowa, w myśl projektowanej ustawy, ma być organem stanowiącym Instytutu w zakresie jego działalności ustawowej i statutowej oraz w sprawach rozwoju kadry naukowej i badawczo-technicznej. Rada Naukowa podejmuje uchwały w przedmiocie uchwalenia statutu Instytutu, przeprowadzenia konkursu na stanowisko Dyrektora Instytutu, występowania z wnioskami do Prezesa Rady Ministrów o powołanie lub odwołanie Dyrektora Instytutu, opiniowania kandydatów na stanowiska zastępców Dyrektora Instytutu, sekretarza naukowego oraz kierowników komórek organizacyjnych wskazanych w regulaminie organizacyjnym, opiniowania kierunkowych planów tematycznych badań naukowych i prac rozwojowych oraz finansowych Instytutu, a także rocznych sprawozdań Dyrektora Instytutu z wykonania jego zadań, zatwierdzania perspektywicznych kierunków działalności naukowej, rozwojowej i wdrożeniowej, opiniowania wniosków w sprawie połączenia, podziału, przekształcenia lub reorganizacji Instytutu oraz stałej współpracy Instytutu z innymi osobami prawnymi a także opiniowania: regulaminu organizacyjnego, rocznego planu finansowego, rocznych sprawozdań finansowych, podziału zysku Instytutu, kwalifikacji osób na stanowiska pracowników naukowych i badawczo-technicznych i dokonywanie oceny ich dorobku, regulaminu zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

Rada Naukowa Instytutu składa się z nie mniej już dwunastu i nie więcej niż czterdziestu członków – liczba członków Rady Naukowej Instytutu ma ostatecznie zostać określona

w statucie Instytutu, co pozwala na jej szczegółowe ustalenie po wstępnym uformowaniu struktur Instytutu przy uwzględnieniu potrzeb.

Członkowie Rady Instytutu, którzy zatrudnieni są poza Instytutem, z mocy ustawy będą obowiązani do nieujawniania informacji związanych z pracą na rzecz Instytutu, które to informacje stanowią tajemnicę Instytutu w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Takie rozwiązanie ma zapewnić całkowitą niezależność członków Rady Instytutu od wpływów zewnętrznych oraz zapobiec wykorzystywaniu przez nich posiadanych informacji w celu osiągnięcia korzyści o charakterze majątkowym i niemajątkowym. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje brak wynagrodzenia z tytułu działalności w Radzie Instytutu.

Projekt ustawy zakłada ponadto przyznanie Radzie Naukowej Instytutu kompetencji do powoływania paneli naukowych, co stanowi zmodyfikowaną recepcję rozwiązania przyjętego w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. Projekt nie wyszczególnia jakie rodzaje paneli naukowych ma powołać Rada, pozostawiając to w gestii Rady, która uczyni to przy uwzględnieniu istniejących potrzeb, jednakże podział i organizacja tych paneli powinny odpowiadać zadaniom Instytutu oraz adekwatnej strukturze paneli naukowych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. W przypadku konieczności opracowania tematów, które nie są objęte zakresem kompetencji żadnego z paneli, Rada Naukowa powołuje grupy robocze.

Powoływane przez Radę Naukową Instytutu panele naukowe, w myśl projektowanej ustawy, mają być odpowiedzialne za przedkładanie Instytutowi opinii naukowych i w razie konieczności mają mieć możliwość organizowania przesłuchań publicznych. Ma to zapewnić wszechstronne i profesjonalne opracowanie omawianych zagadnień.

Projekt ustawy zawiera także bardzo rozbudowane przepisy przejściowe, które mają zapewnić jak najbardziej płynne przejście wszystkich kompetencji likwidowanych 10 podmiotów na rzecz nowo utworzonego Instytutu Żywności. Zmienianych jest 10 ustaw, w których dokonuje się zmian mających na celu przekazanie kompetencji likwidowanych podmiotów na rzecz Instytutu Żywności. Zmiany dotyczą także nadzoru ministrów nad instytutami badawczymi w związku z likwidacją 10 instytutów i tym, że Instytut Żywności został podporządkowany bezpośredniemu nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

Projekt ustawy w przepisach przejściowych zakłada zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie;
- 2) ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin;
- 3) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 4) ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;
- 5) ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych;
- 6) ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich;
- 7) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 8) ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 9) ustawie z dnia 25 listopada 2010 r. o Centralnym Ośrodku Badania Odmian Roślin Uprawnych;
- 10) ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym.

Zgodnie z art. 31 projektu ustawy ma ona wejść w życie 1 stycznia 2019 r., a więc po niemal 2-letnim *vacatio legis*. Czas pomiędzy wejściem ustawy w życie, a jej ogłoszeniem jest na tyle długi, by w sposób spokojny i zorganizowany dokonane zostało przekazanie kompetencji likwidowanych podmiotów na rzecz nowo powstałego Instytutu Żywności. Długie *vacatio legis* ma także zapobiec dezinformacji wśród Obywateli, którzy będą mieli do dyspozycji wystarczająco długi okres do przyzwyczajania się do zmian.

Ustawa przyniesie pozytywne skutki finansowe dla budżetu państwa, zapewniając oszczędności rządu co najmniej 9 milionów złotych rocznie. Dokonanie rzetelnej kalkulacji redukcji kosztów będzie możliwe po przeprowadzeniu audytu wewnętrznego przez nowe kierownictwo połączonych podmiotów. Oszczędności będą możliwe głównie dzięki konsolidacji puli etatów dyrektorskich oraz obsługi kadrowo-finansowej.

Projekt ustawy wpłynie pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Połączenie 10 instytutów badawczych w jeden Polski Instytut Żywności pomoże w szybkim i bezproblemowym załatwieniu spraw administracyjnych przez przedsiębiorców, którzy mają obowiązki wobec istniejących instytutów. Zwiększy się także

przejrzystość i ustana wątpliwość dotycząca właściwości przedmiotowej w sprawach przejętych przez nowo utworzony Instytut.

Projekt ustawy jest wynikiem zgłaszanych postulatów społecznych. Istniało duże zapotrzebowanie społeczne na połączenie Instytutów i przekazanie ich dotychczasowych kompetencji jednemu podmiotowi. Wywoła on pozytywne skutki społeczne, wpływając na zmniejszenie biurokracji, kosztów operacyjnych, a także na zwiększenie przejrzystości funkcjonowania administracji publicznej. Stworzenie Polskiego Instytutu Żywności w miejsce dziesięciu innych będzie korzystne dla przedsiębiorców, konsumentów, a także dla budżetu państwa.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Ustawa nie jest projektem wykonującym prawo Unii Europejskiej.